BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
12 Pagini
EXEMPLARUL | In România 3 lei | In străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932
Nr. 32 Vineri 3 Februarie 1939
12 Pagini
P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN TARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

„Monumente ale naturii"

Un jurnal al consiliului de miniștri se ocupă de o chestiune ce interesează științele naturale, cunoscută sub numele de „monumente ale naturii".

Reamintim, că și într'un tratat de pace, încheiat după războiul mondial, s'a prevăzut pentru întâia oară creațiunea unui „monument al naturei" pe o zonă de frontieră, aflată în litigiu, sub titlul însă de „parc". Acest mic teritoriu privilegiat, care a pus capăt unui litigiu, este în zona frontierei dintre Cehoslovacia și Polonia. Soluția aceasta, originală, de ordin științific, pe care a dat-o comisiunea de delimitare a frontierei cehoslovace-polone a satisfăcut ambele părți.

Prin monumente, sau parcuri ale naturii se creiază un regim excepțional de protecție a unor terenuri ce cuprind anumite specii de plante, de arbori, sau de viețuitoare, spre a nu fi expuse distrugerilor. Astfel, prin recentul jurnal al consiliului de miniștri, s'au considerat ca monumente ale naturii, colina Sivritepe, din apropierea cimitirului creștin din Balcic — proprietatea primăriei, — care conține nenumărate specii de plante mediteranee; dunele de nisip de lângă stațiunea zoologică Agigea, din jud. Constanța, cu o vegetație caracteristică; o porțiune din pădurea statului Bejan, din jud. Hunedoara, ce cuprinde toate speciile de stejar din țara noastră și mulți hibrizi; un fag faimos, cunoscut sub numele de „Fagul împăratului" din pădurea Muncel jud. Turda; o zonă din stepă dela Cocorozeni și o specie de broască țestoasă din Dobrogea, prin interzicerea comercializării sale.

O altă regiune, în care s'ar putea crea un monument al naturii, este acea din jud. Mehedinți, cunoscută prin vegetația sa cu caracter mediteraneean. Și poate mai sunt și altele. Odinioară au existat „zimbri" în munții Moldovei, care trebue să fi fost numeroși. Zimbrul a avut onoarea să figureze în stema Moldovei, ca simbol al puterei. Ne existând în vremurile trecute „monumente ale naturii", zimbrul a dispărut din țara noastră. Dacă creațiunea acestor monumente ale naturii în toate statele civilizate este impusă de interese științifice, ar trebui să dezvoltăm cât mai mult în massele populațiunii noastre, urbane și rurale, în scopuri de înfrumusețare și chiar practice, dragostea pentru cultivarea florilor, pentru întreținerea plantațiilor și grădinilor. Majoritatea satelor noastre din regiunile de ses, din cauza lipsei plantațiilor, a grădinilor și a florilor, din curți și din case, au aspectul jalnic al unor așezări în stepă. In această direcție atât administrațiile comunale, cât și asociațiile culturale ce activează în sate, ar putea face o operă folositoare, pentru înviorarea și înfrumusețarea gospodăriilor țărănești.

CÂMPINA — GR. MANEA

DUPA CUVANTAREA CANCELARULUI HITLER

de I. LUGOSIANU

Oricât de impresionante ar fi talentul și îndemânarea oratorului, oricât de mare puterea de convingere sau sugestie a cuvântărilor sale, discursurile d-lui Hitler aparțin totuși mai mult politicii, decât retoricii. De trei ani încoace orice discurs al cancelarului german este un act politic, care grupează în jurul acțiunii sale interne sau externe opinia unanimă a Reichului, care face inventarul succeselor sale trecute și definește programul său de viitor, care în fine, grație imensului prestigiu personal al Führerului și locului considerabil ocupat de Reich pe scena politică a lumii, provoacă reacțiuni internaționale trainice și adânci.

In cuvântarea Führerului, politica internă și cea internațională formează un bloc. Cea dintâi este pusă în serviciul celei din urmă, după cum politica externă este menită să îndestuleze cerințele poporului și Reichului german și să-i aducă bunăstarea, fericirea și gloria, care sunt obiectivele de căpetenie ale regimului. Totalitar din toate punctele de vedere, național-socialismul este totalitar și în privința unității absolute a politicii lui.

Fiecare din capitolele de politică interioară ale discursului din 30 Ianuarie al cancelarului german: situația economică, programul social, expunerea atitudinei național-socialiste față de religie, antisemitismul, depășesc cu mult cadrul local al vieții germane și au cel mai larg răsunet internațional. De aceea cuvântarea d-lui Hitler trebue cetită cu atenție în întregime. Comentarea ei prezintă interes mai de grabă pentru examinarea repercusiunilor ei peste hotare și a situației diplomatice generale, pe care a creat-o.

Liniile mari ale politicii internaționale ale Reichului rămân cele din trecut. D. Hitler afirmă voința sa de pace conformă cu exigențele vitale ale poporului german, cu nevoia sa de spațiu, de materii prime și de piețe pentru exportul produselor sale. O asemenea pace nu este pacea statică a dreptului internațional pozitiv al tratatelor de astăzi, ci pacea dinamică a unui popor viguros, în căutarea unui nou echilibru. Politica germană este deplin solidară [illegible] alte mari regimuri totalitare, cari urmăresc aceleași obiective. Anticomunismul, consacrat prin pactul anti-comintern, și ostilitatea față de concepția democratică sunt cimentul care leagă între ele Germania, Italia, Japonia, Spania naționalistă.

Față de Europa orientală, după adâncile schimbări teritoriale din 1938 și după via activitate diplomatică italo-germană a ultimelor săptămâni, cuvântarea d-lui Hitler înregistrează, ca și față de statele neutre, rezultatele satisfăcătoare ale acțiunii diplomatice și economice germane. Frontierele răsăritene, sudice și nordice ale Germaniei sunt pacificate. Relațiile cu toate țările din aceste regiuni ale Europei se mențin pe bază de statu-quo sau sunt în plină desvoltare politică ori economică.

Față de Marile Puteri democratice apusene, atitudinea

(Continuare in pag. 2-a)

NOTE

Călugărițele surori de caritate

Se găsește în studiu, — dacă nu cumva a și căpătat forma unui proiect de lege, — foarte buna și necesara propunere a d-lui general dr. Marinescu, ministrul sănătății, de a se organiza un corp al surorilor de ocrotire.

Socotim oportun să vorbim aci și de călugărițele surori de caritate. Ideea,—nu ne sfiim să recunoaștem, —a fost primită cu rezervă, odinioară, chiar de scriitorul acestor rânduri, într'un moment când datele necesare nu-i erau complet cunoscute. Am văzut, însă, pe unele din aceste călugărițe surori de caritate, prestând admirabile servicii, în spitalul militar „Regina Elisabeta" din București, și onestitatea ne obligă să recunoaștem că opunerea noastră constituia o greșală. Credem, deci, că paralel cu organizarea corpului de surori de ocrotire, trebuie examinată și aceea, — care e cu totul altceva, — a călugărițelor surori de caritate.

Desăvârșita noutate a acestei idei, — la noi, — și fundamentala deosebire, ca să nu zicem izbitorul contrast, dintre condițiile vieții din monastire și cele ale vieții dintr'un spital, la oraș, explică și rezerva și opunerea multora. Se poate susține cu drept cuvânt, că vârsta călugărițelor surori, cu inerentele ei omenești slăbiciuni, cere mai curând o protecție, — mai ușor de găsit în austera izolare a zidurilor monastirii, — decât punerea în față a riscurilor vieții la oraș, în vecinătatea imediată și permanentă a bărbaților...

Riguros selecționate, însă, repartizate pe mici grupuri sub conducerea unei maici mai în vârstă, — așa cum le-am văzut la spitalul militar „Regina Elisabeta", — și susținute de o severă autodisciplină, ele pot fi de real folos, completând cu cald devotament și cu mângâietoare mână ușoară, opera grea a medicului.

Celebrele ordine de călugărițe străine, surori de caritate, sunt rezultatul fericit al unei îndelungate experiențe făcute aiurea. Pe de altă parte, nu se poate susține că Divinitatea este mai rău servită, prin ostenirea întru ușurarea suferințelor omenești, decât prin împlinirea ritualului monahal și prin îngrijirea unei grădini de legume sau prin mânuirea unui război de țesut.

M. Negru

—xx⊙●⊙xx—

Grav accident de navigație în portul Constanța

Constanța, 31 Ianuarie

Azi d. a., la dana nr. 5 din portul nostru, s'a întâmplat un grav accident.

Remorcherul „Tomis", comandat de căpitanul Nicola, pe când remorca motonava „Basarabia", căreia i se schimbase dana, a tamponat puternic pilotina „I. G. Duca".

Vasul lovit s'a ales cu grave stricăciuni, tribordul fiind avariat.

—xx⊙●⊙xx—

Un avion german a aterisat forțat în Franța

Paris, 31 (Radio-Central). — **Pe aerodromul Hagenau, în Alsacia, a aterisat forțat azi d. a. un avion militar german.**

Pilotul avionului, anume Hans Werner Hagenauer, a declarat că a plecat cu avionul din Detmold la Mannheim, dar că s'a rătăcit în ceață.

Terminându-i-se benzina, a trebuit să aterizeze forțat pe teritoriul francez. După îndeplinirea formalităților obișnuite, pilotul german și avionul său vor fi lăsați liberi.

„Ideea Romei" și formațiunea României Mari

Ce reese din articolul d-lui Solmi, ministrul de justiție al Italiei

de R. SEIȘANU

In numărul său dedicat țărei noastre, revista „Illustrazione italiana" a publicat un articol remarcabil semnat de o personalitate culturală și politică de primul ordin, a Italiei fasciste, d. Arrigo Solmi, ministrul justiției, intitulat: „Ideia Romei în formațiunea României moderne".

Din cuprinsul substanțial al acestui articol, pătruns de spiritualitatea latină, se desprinde luminoasă ideia-forță, creatoare și constructivă, a Romei eterne, care ne-a călăuzit și însuflețit și pe noi, în vederea înfăptuirei aspirațiilor naționale și a formațiunii României Mari.

D. Solmi a reamintit cele ce au scris Aeneas Silvius Piccolomini (Papa Pius II), în secolul XV, despre originea „italică" a Românilor, Antonio Posserino și alți scriitori de seamă italieni, din vremurile trecute, cari în operile lor au descris cu entusiasm formele de civilizație latină ale poporului românesc din Valachia, Moldova și Transilvania și au întrevăzut de pe-atunci posibilitățile lui de desvoltare și de unificare în cadrul său teritorial etnic.

Ministrul de justiție al Italiei, d. Solmi pomenește apoi de contribuția ce au dat-o și de influența ce au avut-o, câteva personalități italiene din veacurile trecute, — ca prințul Eugen de Savoia, cardinalul Martinuzzi, jurisconsultul Prospero Farinaccio și profesorul Mancini, — prin acțiunile lor de ordin militar, politic, sau cultural, la favorizarea procesului de independență și apoi de unificare a principatelor române.

Dacă, după transformarea Ungariei în pașalâc turcesc, cardinalul Martinuzzi a asigurat aproape independența principatului Transilvaniei, dacă prințul Eugen de Savoia, aflat în serviciul Habsburgilor a întreprins expedițiile sale victorioase împotriva turcilor, care au slăbit puterea lor de expansiune în centrul Europei și dacă jurisconsultul Farinaccio merită să fie amintit pentru modificarea legilor Transilvaniei, într'un spirit juridic latin, Mancini este de sigur acela, ce a contribuit mai mult, prin formularea și propagarea doctrinei sale asupra naționalității, la dezagregarea monarhiei austro-ungare și la triumful dreptului naționalităților. El e părintele spiritual și al tratatului dela Trianon.

In cea dintâi prelegere făcută în ziua de 22 Ianuarie 1851, la facultatea de drept din Torino, Mancini a atacat problema naționalității, pe care a considerat-o drept bază rațională a dreptului ginților.

In altă prelegere el s'a ocupat de aplicarea principiului naționalităților și de importanța covârșitoare a doctrinei naționalității în știința dreptului internațional public și în viața lumei civilizate.

Noua doctrină formulată de prof. Mancini, provocase atunci un interes atât de mare în opinia publică europea-

(Continuare in pagina 2-a)

Litoralul dobrogean al Mării Negre bântuit de furtună

Constanța, 31 Ianuarie

Incă de azi dimineață, pe Marea Neagră și pe litoralul dobrogean, a început să bântue furtuna.

Temperatura este în continuă creștere, iar intensitatea vântului și a valurilor deasemenea. Pe seară furtuna a început să fie însoțită de fulgi de zăpadă și ploae.

Din cauza aceasta, navigația pe Marea Neagră se face în proaste condițiuni, vizibilitatea fiind redusă.

Pe litoral pescuitul a sistat.

Limba noastră

Cei cu „ținuta elevată"

„Vă rog să mă lămuriți, îmi scrie „Aceeaș veche cititoare", în privința formei „hai, haide, haidem, haideți". Știu bine că „hai" este o interjecție și că „haidem" și „haideți" au luat terminații verbale, dar aș vrea să le cunosc originea. Este ea turcească, sau alta e originea lor?

„Urmăresc cu băgare de seamă lupta ce duceți în contra stricării limbii și aș dori ca ea să fie încununată de succes.

„Lumea, în general, vorbește și scrie foarte prost românește. Ca să dăm o pildă, vă rog să citiți anunțurile medicilor, cari nu mai *dau consultații* bolnavilor, ci *consultă* ei pe bolnavi.

„D'apoi expresia „serviți", pe care și stăpânele și servitoarele o întrebuințează și care nici românește nu e și nici corectă ca formă gramaticală?"

Dicționarul Academiei lămurește: „haide e din turcescul *hajde*. Cuvântul e răspândit în toate limbile balcanice și e conjugat ca la noi". Pentru forma *hai*, Dicționarul ne trimete la albanezul *haj*.

Astă vară, la Brașov, așa mă întreba Petre, de fel din Ploești, la restaurantul Transilvania:

— *Serviți* cafea?
— Ce să fac?
— *Serviți* cafea?
— Nu, amice *Nu servesc* nici o cafea. Aștept să mi-o servești dumneata și eu s'o beau

Și Petre, deși nu intelectual, poate tocmai din pricina asta, a înțeles și n'a mai întrebat: *serviți* cafea?

D. Liviu Doroș, din Satu-Mare, vrea să știe „dacă trecerea substantivului femenin *rață* dela singular la plural aduce schimbarea vocalei *a*, din rădăcină, în *e*, ca substantivele *pară-pere, fată-fete, față-fețe, masă-mese, vară-vere*.

„In orașul Satu-Mare, adaogă d. Liviu Doroș, n'am aflat un profesor de limba română care să mă lămurească".

Alexandru Philippide spune în a sa *Gramatică*, la substantivele de declinarea întâia: „a precedat de labială și m se preface în *e*, când terminația nouă este *e, i: fete, vere, verze, pere, vetre, vedre, berze, fețe, pete* (însă *babe, mame, armate, fapte, palme, nicovale...*)."

Rață face *rațe*, ca *mama-mame, baba-babe, fapta-fapte*. In Moldova se aude și *rățe*.

Dacă nu s'a găsit măcar un profesor de română, care să lămurească pe d. Doroș, nici o mirare. Se vede că profesorii de română, din Satu-Mare, au fost elevi ai d-lui V. V Haneș, care vrea să se învețe limba după ureche. cum învață romii să cânte din vioară: — Flueră-mi-l, părintele, să ți-l fur eu din arcuș.

Primesc dela d. I. Naum, fost redactor la *Epoca*, vechiu prieten, o scrisoare, din care desprind: „Imi pare tare rău că numărul 1 din răposata mea revistă „Tribuna" nu-l mai am. Altfel, ți-aș trimete începutul „dicționarului", ca să vezi cât mă chinuie și pe mine blestematii cari batiocoresc limba. Iată însă, o parte din litera *D*:

„*Debarasa*, a lepăda, a se cotorosi; *declanșa*, a da drumul, a isbuci, a deslănțui; *degenerat*, pipernicit, corcit, decăzut; *demonstra*, a arăta, a lămuri, a dovedi; *demontat*, a-și pierde șirul, a se încurca; *dependența*, atârnare; *deprimat*, abătut, amărât, desnădăjduit; *detaliu*, amănunt; *detașa*, a desprinde, a deslipi, a desface; *dezastru*, prăpăd; *dificil*, greu, anevoios; *diforma*, a strica, a sluți, a schimonosi, a poci; *diligent*, sârguitor, silitor; *disparate*, zăpăcite, împrăștiate; *disproporție*, nepotrivire; *durabil*, trainic".

Se vede bine, din această scurtă înșirare, că nu limba e săracă. Pentru unele neologisme avem câte două, trei, și patru cuvinte românești. Sărăcia e în sufletul și în mintea acelora cari, căzuți în *deprimanta dependență* a neologismului, nu se pot *detașa facil* de această *diforma* și *dezastroasă maladie*. Acești neisprăviți întrebuințează cuvinte străine, socotind că așa au o *„ținută elevată (!)"*.

De ținuta lor „elevată" însă, omul cu știință de carte și cu bun simț râde, cum râde de strâmbăturile maimuțelor.

T. PISANI

SCRISORI DIN LONDRA

In căutarea crizei

de AUGUR

Londra, 27 Ianuarie

Ideea preconcepută că o criză internațională e iminentă, e intrată atât de adânc în spirite, încât ea singură ar ajunge aproape ca să deslănțuiască evenimentul critic. Nu negăm că materia inflamabilă există în Europa. Totuș, negăm că această conflagrație, aproape imediată, ar fi inevitabilă.

E, in adevăr, exasperant să vezi oameni cari ar trebui să fie mai calmi, lăsându-se în prada unei adevărate crize de nervi, care se traduce printr'o depresiune la bursă, asemenea aceleia ce a însoțit criza europeană din Septembrie trecut. Pe cât ne e cu putință să judecăm, motivul acestei noui depresiuni se găsește în influența hipnotică a ideei preconcepute, după care căderea Barcelonei ar trebui să aibă drept consecință prezentarea de către Italia a unui fel de ultimatum Franței, cu privire la Tunis și Djibuti. Dată fiind atitudinea Italiei, lumea deduce că luarea Barcelonei de către naționaliștii trebue să fie semnalul unei răscoliri generale în bazinul Mediteranei cu participarea sigură a Germaniei în învălmășeala care ar deveni atunci generală.

Mai e apoi discursul Führerului la Reichstag convocat pentru 30 Ianuarie. Lumea se așteaptă ca Führerul să precizeze cererea germană pentru reîmpărțirea imperiilor coloniale, după cum a prevenit pe colonelul Beck, ministrul de externe al Poloniei, cu prilejul vizitei acestuia la Berchtesgaden. Și cum întreprinderea Germaniei în Ucraina sovietică are nevoie de timp ca să fie pusă în practică, Führerul pare că e hotărît să profite de acest răstimp, spre a obține dela puterile interesate rezolvarea problemei coloniale. Atitudinea negativă a Marei Britanii și a Franței față de cererea germană se cunoaște mai dinainte. Iată dece publicul conchide că un grav conflict e inevitabil.

Toate acestea sunt adevărate și toate acestea sunt inexacte. Sunt adevărate în ce privește elementele problemei. Sunt inexate în ce privește suprapunerea acestor elemente spre a forma un tablou general. Să luăm mai întâi în considerație problema născută din căderea Barcelonei. Dar, această problemă există numai pentru aceia cari au refuzat să țină seama de victoria mai mult de cât probabilă a generalului Franco. Pentru aceia, dispariția Cataloniei republicane și înlocuirea ei prin autoritatea unei Spanii centralizate și naționaliste, crează noui dificultăți. Ei se văd

(Continuare in pag. 2-a)

Refugiați spanioli spre frontiera franceză

Proprietarii sunt obligați să declare numele chiriașilor

Expunerea de motive și textul decretului-lege

M. S. Regele a semnat Marți un decret-lege însoțit de următoarea expunere de motive a d-lui ministru al justiției:

DOMNILOR MINIȘTRI,

Legile speciale pentru apărarea ordinei Statului, cât și legile represive ordinare au omis să prevadă dispozițiunile legale în ceeace privește organizarea unui sistem de înregistrare a mutațiunilor populațiunei dela orașe, necesar unui control cât mai lesnicios.

Intr'adevăr, organele polițienești s'au găsit în nenumărate cazuri, stânjenite, dacă nu paralizate în descoperirea infractorilor, de problema domiciliului acestora. S'a constatat anume că cei mai periculoși infractori utilizează mai multe domicilii sau sunt ascunși ori găzduiți prin diferite locuințe, ceeace îngreunează peste măsură descoperirea lor.

Pe de altă parte, din aceeași cauză chiar organele judecătorești cari au dispoziționea de a lua măsuri de executare a mandatelor de arestare emise în temeiul condamnațiunilor definitive, nu-și pot îndeplini întotdeauna această atribuțiune esențială.

Dacă adăogăm la aceste considerațiuni și pe aceea constatată de autoritățile în drept, că datorită împrejurărilor vieții de azi, orașele mari cuprind pe lângă populațiunea statornică o numeroasă populațiune flotantă, variabilă dela zi la zi, — ne dăm seama de necesitatea proectului de lege ce am întocmit.

Prin acest proect de lege, luăm două serii de măsuri: 1) unele prin cari îndatorăm pe proprietarii de imobile din municipii, comune urbane și interurbane și pe chiriașii principali în caz de subînchiriere, să declare imediat pe chiriașii sau subchiriașii ce se vor muta în casele sau apartamentele lor dela data legei înainte; iar pe proprietarii imobilelor cu contracte în curs să declare chiriașii lor în termen de 5 zile.

Am prevăzut deasemenea îndatorirea ca declarația să cuprindă și determinare identității chiriașilor, prin arătarea profesiunii lor și a oricărei alte date de natură a stabili felul ocupațiunii, cum și pe aceea de a prezenta odată cu declarația și actele de identitate ale chiriașilor, și am prevăzut sancțiuni severe grave pentru cei cari nu ar respecta această dispozițione a legii.

Am agravat această sancțiune pentru ca proprietarii cari vor ține în casa lor și nu-i vor declara chiriași urmăriți de poliția penală pentru infracțiuni la ordinea publică sau condamnați în lipsă pentru acelaș fel de infracțiuni, pentru ca în acest caz, proprietarul în culpă să fie amenințat, dacă este insolvabil, să-și vadă imobilul pus în vânzare, iar dacă totuși cuantumul amenzii nu se va acoperi cu prețul casei, să sufere închisoare pentru restul amenzei, prin transformarea acesteia în închisoare.

Am luat aceste măsuri severe pentru a sili pe proprietarii și chiriașii principali, să se apere ei cei dintâi în contra infractorilor celor mai periculoși și să dea un concurs indispensabil organelor de urmărire obligându-i de a se feri să cadă în greșala de a găzdui sau a tăinui pe acești infractori.

A doua serie de măsuri luate prin proectul de lege, privește înființarea în municipii, comune urbane și interurbane, a unei cărți a imobilului, în care proprietarii sau chiriașii principali în caz de subînchiriere, vor trece toate datele privitoare la persoanele ce locuesc în mod permanent sau provizoriu într'un imobil.

Această carte a imobilului se va pune în aplicare cu începere dela 23 Aprilie 1939 și ea va fi întocmită pentru toată țara de prefectura poliției municipiului București, pentru uniformitatea măsurei.

Acestea sunt dispozițiunile pe care le prevede alăturatul proect de lege.

Printr'însele pe lângă că se iau măsuri de natură să aducă un ajutor organelor menite să apere ordinea publică, dar se ia și o măsură de natură a servi ca punct de plecare bine definit la întocmirea unei statistici reale a populațiunii municipiilor, orașelor și comunelor alipite lor.

(Continuare in pag. 2-a)